

Jeg synes, det paa en vis Maade er en besynderlig Politik, man fører fra Oppositionens Side her i Tinget. Det er maaske ikke saa besynderligt for det konservative Folkpartis Vedkommende, thi der har man jo det Standpunkt, at man siger Told, Told og atter Told; det er det Universalmiddel, man har overfor alle Forhold til alle Tider. Men det Standpunkt, Partiet Venstre der har indfaget, forbavser mig unægtelig.

Vi ved jo, hvorledes Venstres Talere baade paa Møder ude i Landet og her ligefrem praler med, hvilke Kraftkarle Venstres Regering har været med Hensyn til at sætte Arbejder i Gang for derved at afhjælpe Arbejdsløsheden. Men hvad saa vi saa her i Folketinget forleden, da den højtærede Minister fremsatte et Forslag, som tog Sigte paa delvis at afhjælpe Arbejdsløsheden? Ja, saa melder man Pas, saa siger man, at det kan man ikke tage imod, og saa begynder man paa den gamle Vise: Hvad vil Regeringen? For almindelige Mennesker er det en besynderlig Politik; det er vanskeligt at forstaa Linien i en saadan Politik, og den bærer ikke meget Præg af Tidens Alvor. Men Spørgsmaalet er selvfølgelig vanskeligt, og der kan maaske ikke findes et Universalmiddel til at løse dette store Spørgsmaal. Det kan jo ogsaa tænkes, at det kan løses paa flere Maader.

Jeg ser i Arbejdsudvalgets Betænkning, at der er rettet en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde fremme Hugsten i vore Statsplantager for derved at skaffe mere Arbejde til de arbejdsløse. I Betænkningen er det anført, at det kan man ikke, fordi der i disse Statsplantager er ret stor Hugst. Der er altsaa ikke Mulighed for at sætte yderligere Arbejde i Gang der. Det giver mig Anledning til at fremkomme med en Henstilling, der er rettet til mig, angaaende et Forhold af lignende Art. Det er henstillet til mig, om der ikke fra Regerings og Rigsdags Side kunde gøres noget for at udnytte den hjemlige Brændsel stærkere end hidtil. Jeg ved, at der ogsaa er rettet Henvendelse til Landbrugsministeren derom.

Man har spurgt mig, om det ikke kunde tænkes, at man udnyttede Brændselet i vore Fyrreplantager i større Udstrækning, end sket er; og man har tænkt sig og nævnt for mig, om der ikke i det Øjemed kunne gives for Eksempel Kommunalbestyrelserne en Opfordring til at aftage en Del af det Brændsel, vi har i Fyrreplantagerne, blandt andet til Brug

ved de aldersrentenydendes Brændselsforsyning. Det skulde da gøres paa den Maade, at for hver Kubikmeter Brændsel, man aftog, skulde vedkommende Plantageejer forpligtes til at lade hugge et lige saa stort Kvantum. Ved at praktisere noget saadant vilde man baade fremme Forbruget af det hjemlige Brændsel og sætte Arbejde i Gang. Jeg henstiller til de forskellige Ministerier, som dette Spørgsmaal henhører under, at tage det op til velvillig Overvejelse. Jeg er klar over, at skal det lykkes at udnytte det hjemlige Brændsel, jeg her har peget paa, maa Fragterne sættes ned, idet de høje Fragter trykker Afsætningen af den Slags Brændsel. Men hvis man kunde opnaa, at der indførtes mindre udenlandsk Brændsel og samtidig blev sat Arbejde i Gang, var det ikke ved Siden af, om man lettede Fragterne yderligere for det indenlandske Brændsel.

Jeg tror ogsaa, at man kunde sætte mere Kraft ind paa Udstykningen af den danske Jord og har derfor et Spørgsmaal at rette til den højtærede Landbrugsminister. Loven af 6. Maj 1921 stiller 3 Mill. Kr. til Raadighed til Opkøb af Jord i det frie Marked til Oprettelse af Husmandsbrug efter Jordlovene af 4. Oktober 1919. Det Beløb er saa at sige opbrugt for lang Tid siden. Derfor tror jeg, det vilde have sin Betydning, om Landbrugsministeren fremsatte et Lovforslag til Fremskaffelse af Midler til Opkøb af Jord. Jeg tror, at den nærmeste Fremtid vil vise, at baade Udstykningsforeningerne og Staten vil kunne købe Jord til nogenlunde rimelige Priser, idet man kan købe Jord langt billigere, naar man køber samlede Jorder, end naar Jordlodderne skal tilvejebringes ved enkelte Køb af Gaardmænds Udmærkslodder; thi saadanne er efter min Formening tidt baade for daarlige og for dyre, og det gør mig tidt ondt, at man skal godkende Jorden og Købeprisen, fordi begge er saadanne, at det bliver meget vanskelige Vilkaar, de paagældende Nybyggere faar at arbejde under. Derfor vil jeg indtrængende henstille til den højtærede Landbrugsminister, at fremsætte et Lovforslag, hvorved der stilles Midler til Raadighed til Indkøb, hvor det viser sig, at man kan købe til nogenlunde rimelige Priser.

Nu ved jeg meget vel, at Ministeren kan svare mig: Ja, men jeg har fremlagt et Lovforslag om Erhvervelse af Jord, nemlig det, som populært kaldes Ekspropriationsloven. Men vi, der kender den